

Kaupmann: Da jeg er kommen til Overbeviisning om, at nærværende Lov, saaledes som den nu foreligger, berører Folketirken, og da jeg holder mig overbevist om, at Folketirken desaarfsag skal gives Afgang til at høres, men dette ikke er muligt for Tiden, saalænge Folketirken endnu ikke i Overeensstemmelse med Grundlovens § 80 har faaet sin Forsatning, og da jeg endvidere antager, at der ved enhver Reformlov, førend det kan være tjenligt, at den gives, maa gaae en saadan Tid, at den Gjenstand, hvorom der handles, kan blive Gjenstand for Discussion, og da jeg antager, at dette er endnu mere nødvendigt, naar der er Spørgsmaal om Love, som vedrøre det kirkelige Gebeet, for at Lovgivningsværket kan fra os tilveiebringes saaledes, at det af Folket kan modtages i den Aand, hvori det bør modtages, saa stemmer jeg mod denne Sags Overgang til 3die Behandling.

With: Jeg kan ganske henholde mig til hvad den sidste ærede Taler har sagt. Jeg stemmer saaledes imod Lovens Overgang til 3die Behandling, og det saameget mere, som jeg klart forudsæer, at Resultatet dog vil blive, at den vil falde ved 3die Behandling (flere Stemmer: Nei!), og, om den end imod min Forventning da skulde gaae igjennem, saa er Tiden dog saa langt fremrykket, at man ikke kan vente at faae den endelig behandlet i Landstthinget.

Ordføreren: Jeg synes ikke at de ærede Talere aldeles tilfredsstillende have løst den vanskelige Opgave, som den ærede Formand stillede dem (Latter), men jeg skulde ikke have taget Ordet, hvis jeg ikke haabede, at den ærede Formand vilde være ligesaa lemsældig imod mig, som han har været det imod de Andre. Jeg maa da først erklære, at et „Ja“ for Lovens Overgang til 3die Behandling og for dens endelige Vedtagelse skal være mig lige kjærkommet, enten det kommer fra en Mand der anseer Loven for at være „heelt maadelig,“ eller det kommer fra en Mand, der anseer den for at være „heelt ypperlig.“ Det gjør for mig ikke noget til Sagen. Derimod kan jeg ikke nægte, at det har gjort mig ondt at høre Stemmer, paa hvis Understøttelse jeg troede,

reise sig imod Loven. Den Indvending, at Folketirken skulde være berørt, uden at være hørt, kan jeg imidlertid ikke lade henstaae ubesvaret. Det er ganske sikkert, at der her er Tale om blandede Ægtefæber, men her er netop Tale om et Gebeet, der ikke udelukkende vedrører Folketirken, her er Tale om et Gebeet, hvor Samfund støde sammen, hvor de grændse til hinanden, og dette Grændsegebeet kan Folketirken ikke tillegne sig, som sig ene tilhørende. Jeg maa dernæst gjøre opmærksom paa, at der virkelig er Trang i Samfundet til denne Lov (Ja! Ja! Nei!). Den høitærede Cultusminister har anført, at han ikke ad Bevillingsveien vilde ordne denne Sag (En Stemme: Men Justitsministeren?). Ja, han har ligeledes erklæret, at han heller ikke ad Bevillingsveien kunde ordne dette Forhold. Der kunne altsaa være Tilfælde, hvor en Maand og Kvinde paa Grund af deres religiøse Overbeviisning, ikke kunne komme til at indgaae Ægtefæb, saa at de Børn, der fødtes af deres Samliv, vilde blive betragtede som uagte, og at nu Nogen med Grundloven for Die og under denne Tingenes Tilstand kan forsvare at stemme mod denne Lov, det forstaaer jeg ikke (Hør! Hør!). Fremdeles har den ærede Cultusminister givet en Resolution om, at de Børn, der fødes i blandede Ægtefæber, som ere indgaaede mellem Christne og Jøder, skulde altid være Christne — hvorledes nu Nogen kan stemme mod en Lov, der hæver denne Bestemmelse, der efter mine Tanker strider mod Grundloven, det kan jeg i Sandhed heller ikke forstaae (Hør!), naar vi iøvrigt ville lade Grundloven saasnart som muligt træde ud i Livet. Jeg troer, at denne Lov med værsom Haand rører ved de bestaaende Forhold, den giver kun de Bestemmelser, som ere aldeles nødvendige for at overholde Grundloven, og, naar den af Enkelte er kaldet „maadelig,“ saa er det kun fordi de ville have den langt videre gaaende. Den indskrænker sig til det Nødvendige, for at sikke den religiøse Frihed, men dersom De ville forkaste en Lov, som kun gjør det Nødvendige, saa vogter Dem vel for, mine Herrer! da ikke det Unødvendige kommer (Hør! Hør! Meget godt!).